

La Regió 2, i altres bones notícies

És molt difícil i poc freqüent, des de l'aflictiva condició de valencià, registrar l'aparició de notícies que serviquen per mitigar les afliccions que aquesta valencianitat civil imposa. Els miracles, en aquest camp i en aquest país, són més aviat fendiments rars, i per això mateix més admirables. La suma de tres miracles en pocs dies, produeix una commoció espiritual que pot oscil·lar entre la incredulitat davant de tanta meravella, i l'agraïment emocional a la Providència que encara fa senyals de recordar-se de nosaltres.

La primera notícia és només la notícia d'un projecte, però un projecte tal, i amb tan clares ganes –sembla– d'aplicar-lo, que en aquest país podria resultar decisiu. Les informacions expliquen que des de Gandia han llançat la idea d'una "proposta específica de normalització lingüística per al conjunt de la Safor". Vist així, no sembla una notícia especialment nova ni capaç de provocar especials entusiasmes. Però alguna cosa deu haver-hi quan –miracle addicional– la informació apareix no solament als diaris, sinó, Déu sia lloat, als mateixos noticiaris de la Televisió Valenciana. A mi em fa tot l'efecte que si aquesta notícia és notícia és perquè: a) ve de Gandia, b) no és només de Gandia, i c) és veritat. El que ha passat, doncs, és que a l'Ajuntament de la capital de la Safor i al Centre d'Estudis Alfons el Vell els han permès oficialment de fer públic el descobriment de la pólvora, i de les seues aplicacions a fins d'utilitat social. Tothom sabia, en aquest país, que la Safor i comarques contigües formen el nucli més sòlid i més actiu pel que fa a l'ús viu de la llengua, al dinamisme cultural i a la consciència civil i nacional.

Fa alguns anys (abans de la mutilació estatutària, quan la consciència cívica i nacional era també un projecte de país), d'aquest conjunt de comarques en deïem

la Regió d'Alcoi-Gandia. Ara, segons expliquen, en diuen la Regió 2. Tant se val. En aquest bloc central del País Valencià, la Safor i la Marina Alta, la Vall d'Albaida, l'Alcoià, el Comtat, i també la Costera, vist en conjunt i més encara vist des de Gandia, les coses poden funcionar d'una manera bastant més normal que en altres regions. No solament per les altes proporcions de coneixement i ús de la llengua (el 95% entenen el valencià, el 85% el parlen), sinó per la solidesa nacional del conjunt.

Si ací fan alguna cosa seriosa –ja n'han fet moltes, però aquest projecte sembla el més seriós de tots– aconseguiran dues coses: l'efecte de consolidació i l'efecte d'irradiació. Demostraran una cosa molt substancial: que una part important d'aquest país pot aproximar-se a la normalitat moderna, a pesar de les desgràcies de la capital; i que ací la cultura urbana no és només la de la ciutat més gran. El projecte presentat a Gandia és per a la Safor i per a tota la "Regió 2", i aquesta Regió 2 resulta ser –amb la Ribera, preferiblement– el complement més important d'allò que hi ha de negatiu. No pretenc que les més altes institucions públiques del País Valencià reconeguen i aprecien aquest fet i les aplicacions civils que se'n deriven. Seria demanar massa. Només vull esperar que, aquesta vegada, la direcció del PSOE no boicotege per baix allò que accepta en aparença. Simplement, que posen alguns duros, que deixen fer, que no vagen com tantes vegades carregats de suspicàcies i de reticències, que diguen als seus empleats, diputats, regidors i alcaldes que aquesta vegada no molesten i, si pot ser, que col·laboren. Que passen d'una punyetera vegada de les pors de la dreta i als blaveros i a la senyora Reyna (pors estúpides i perniciosos, ja ho haurien d'haver compro-

vat), i que accepten la idea que una part d'aquest país pot començar a ser normal. Si és així, la notícia no solament serà bona: serà fantàstica.

La segona bona notícia és que el Tribunal Superior de Justícia de València ha dictat sentència –contra l'Ajuntament de Benifaió, o més exactament contra el govern municipal d'Unió Valenciana– segons la qual les facultats de l'administració local no arriben al camp de l'ortografia. Suppose que vol dir que l'Ajuntament de Requena o de Villena no té competències per reformar la gramàtica castellana en vigor en el seu territori, per canviar lletres i posar accents. Em sembla de primera: les comarques castellanoparlants poden respirar tranquil·les. També deu voler dir, i sembla que efectivament ha de dir, que els ajuntaments de Benifaió, de Benetússer o de València no poden tampoc fer la mateixa cosa amb la llengua corresponent dels seus municipis. Uns i altres per les mateixes raons. Veurem ara si l'oposició municipal –vull dir el PSOE de la capital– s'aprofita de la sentència i fa una mica de gresca. Serien hores. I gràcies, Esperit Sant, per haver il·luminat els jutges, que feia molta falta.

La tercera notícia bona és que, segons tots els senyals, el dia 11 d'abril la plaça de bous de València s'omplirà de gom a gom per escoltar un concert de rock. De rock català, i amb assistència en massa d'adolescents. També eren hores: pel català, pel rock –que sempre serà més civil que el *bakalao* i la *màkina*–, pels adolescents del país i per la plaça de bous, que semblava que només podia omplir-se de *blaveros*.

Descansarem, respirarem, recuperarem una mica de fe.

Joan F. Mira